प्रयः स वाचा मनसा यजाते। एतावन्तं नर्ध्यमावि-वासात्। विचेत्रमे पृथिवीमेषएतां। श्रेचाय विष्णुर्म-नृषेद्शस्यन्। ध्रुवासाञ्चस्य कीर्योजनासः। उक्-श्रितिः सुजनिमाचकार्। चिद्वः पृथिवीमेषएतां। विचेत्रमे श्रतचेसं महित्वा। प्रविष्णुरस्तु तव सः स्तवी-यान्। त्वेषः द्यस्य स्थिवरस्य नामं ॥ ५॥

होतारं चिचर्यमध्यरस्य। यज्ञस्य यज्ञस्य केतुः रूप्रन्तं। प्रत्यिद्धं देवस्य देवस्यम्हा। श्रिया त्विप्रमितियिं
जनानां। श्रा नाविश्वाभिकृतिभिः संजोषा। ब्रह्मं जुषाणोहर्यश्र याहि।वरी रुजत् स्थिवरेभिः सृशिप्र।श्रसोद्धहषणः श्रुष्मिन्द्र। दन्द्रः सुवधा जनयनहानि।
जिगायोशिभिः पृतनाश्रभिश्रीः॥ ६॥

प्राराचयन्त्रनवे केतुमहा। श्रविन्द् ज्ञ्योतिर्बृहते र-गाय। श्रिश्वनाववसेनि ह्यये वां। श्रान्नं यातः स्कृताय विप्रा। पातर्युक्तेन सुष्टता रथेन। उपागं ज्ञतमवसाग-तनः। श्रविष्टन्धीष्ठश्विना नश्रासु। पुजावद्रेता श्रहय-नाश्रस्तु। श्रावान्ता केतनये तूतुजानाः। सुरतासा देववीतिं गमेम॥ ७॥

त्वश् से। मकतुभिः सकतुभीः। त्वं दक्षः सुदक्षावि-